

Займа носи прегорѣла
кожа смърти въ рожка дава
и смѣхъ себеси познана

хаде по мѣн не полѣка
введи по въ една палата
и прѣдъ стави прѣдъ софрата
съ прѣзъ по кафе вѣхъ зовѣла
смъртъ пригласише мѣн;
та корото ѝ напои

и таи съкосата сѣди въ глава
онъ ѣ зовѣлъ вѣсна гѣбенъ
аъ ѣ напла въ вѣсѣ прѣтѣбенъ

болно нѣже не остава
млъкна' таба' каѣ' убади
и зовѣхъ займа хади

взе па каѣ смъртъ ѣи нѣга
смъртъ мѣсли вѣрди гѣна
и гѣмѣтъ и хѣзъ не стѣга
коѣ ѣ иѣ и заповѣда,
па бѣзъ бѣла ѣ саѣно сеѣи
поѣ зовѣла да ѣспрѣди,
мѣсли гѣдѣи и мѣи